

ство то. Кога то посъче нѣкой пърстъ а си съ ножъ а, тогава що става на пръстъ а му?

С. Ранж.

От. И отъ раната що излази?

С. Кръвъ.

От. И какъ се види кръвъ тѫ?

С. Цървенѣкъ.

От. И отъ гдѣ знаешъ тія?

С. Видѣхъ ги, защо много пѫти порязахъ пръстъ си.

От. Кога ударѣшъ часовникъ а, и кога біе тѣпанъ а, тогава сѫщій а гласъ ли се чуе?

С. Не любезный отче: защо гласъ а на часовникъ а е съвсѣмъ различенъ отъ гласъ а на тѣпанъ а.

От. Отъ що го знаешъ?

С. Чухъ много пѫти и часовникъ и тѣпанъ.

От. Ето знаешъ, че боли, кога се изгори нѣкой, или се порѣже, илисе посъче нѣкаде, и че кръвъ та е чирвениѧ, и че гласъ а на часовникъ а различа отъ гласъ а на тѣпана: и знаешъ първо то защо го чувствоваши: второ то, защо го видѣши, а трето то, защо го чуши. Можешъ да решешъ, че отъ искусство то научи тія. Зато ти поучавамъ за послѣ да внимавашъ на всичко, щото видишъ, миришишъ, вкусяшъ, или хващаши: защо така ще се научишъ отъ искусство то много каквото каза братъ ти.

11. СѢДБА.

От. Ето предлагамъ предъ тебе два различни рѣковиси, кой отъ тѣхъ е по красенъ? Вижди ги първо внимателно, а послѣ ми кажи сѫдбѫ тѫ си за тѣхъ?

С. Искашъ да си кажашъ сѫдбѫ тѫ: но по азъ незнайшъ е сѫдбѫ.

От. Ако ти казвахъ, кажи ми мысъль тѫ си за тѣхъ,